

Teleportalin
tuolta
puolen



2.12.2004

Pääkirjoitus

Terveisiä toiselta puolelta.
Päädyimme tapojemme vastaisesti
julkaisemaan tämän lehden koska
maailmamme on viime aikona
joutunut yllättävän mielenkiinnon
kohteeksi. Tietoomme on tullut lähes
paniikinnomaisia reaktioita
Tuusulanjärven rantamailta. Voin
vakuuttaa että pelko on turha.
Olemme mitä suurimmassa määrin
rauhanomaista väkeä.

Haluankin tässä kertoa miten kaikki
sai alkunsa. Joitakin aikoja (aikahan
on suhteellinen käsite) sitten
maailmaamme putkahti hieman
hämmentyneen oloinen TeliaSoneran
insinööri. Hän sanoi kokeilleensa
uutta 5G-puhelintaan. Yht'äkkiä hän
oli siirtynyt teleporttautumalla
ulottuvuuteemme.
Hämmästykseseen hän pystyi
elämään ja kommunikoiman
kanssamme. Maailmanne oli hänestä
hyvin rauhoittava, suorastaan autuas.

Vietettyään tovin luonamme hänen
täytyi palata, koska kellokortti oli
jäänyt lähtiessä leimaamatta.
Kerroimme, että hän on aina
tervetullut luoksemme. "Hetken
kuluttua" hän palasi mukanaan
arvovaltainen delegaatio.
Insinööriystävämme oli haltioissaan,
sillä palatessaan olo oli ollut
taivaallinen, eikä hänen
hämmästykseseen aika työpaikalla ollut
kulunut lainkaan. Tämä joka halusi
ostaa meiltä teleporttaatiooikeudet,
mieluummin yksinoikeudella.
Meillähän ei ole tapana myydä
mitään (mitähän sekin termi
tarkoittanee?), mutta mielellämme
suomme luvan vierailuun luonamme.
Heillä oli vaikeuksia tätä ymmärtää.

Oli kuulemma ollut kovinkin kovaa kisailua edellisten sukupolvien tekniikan käyttöoikeuksista.

Ystävämme lupasivat lähettää luoksemme todellisen haasteen. Näin tapahtuikin. Otimme vieraan vastaan asiaankuuluvasti. Hän olikin vierailustaan sangen otettu. Hän lupasi kertoa kokemuksistaan kaikille mahdollisille tahoille. Sallimme tämän mieli hyvin, koska korkein harmonia on ollut aina tavoittemme.

Haluankin toivottaa kaikki stressaantuneet maan asukkaat viihtymään "hetken" luonamme. Auttakoon tämä uusi teknologia myös teitä saavuttamaan rauha ja harmonia itsenne kanssa.

Tulio

Tuulian teleporttilepotuoli

Tuulia vastaa lukijoiden esittämiin kysymyksiin. Ole hyvä ja lähetä ongelmasi toimitukseen, saatat saada vastauksen jo ensi numerossa.

Miten ihmisen arvo säilyy? Nim. Ihmettelevä

Hyvä Ihmettelevä. Miksi turhaan pohdit näin vaikeita kysymyksiä! Ihmisen arvo on arvo sinänsä, se riittää. Suosittelen Sinulle kynttilöiden sytyttämistä: kun tarpeeksi katsot liekkeihin, näet ainakin oman arvosi ja sitä kautta saattaa aueta muutakin. Jos tämä vinkki tuntuu liian teleporttaaliselta, suosittelen kääntymään kemikalioliikkeen puoleen.

Mistä saa vuorokauteen kahdennenkymmenennenviidennen (25.) tunnin? Nim. Katja

Katja-rakas. Mihin ihmeeseen tarvinnet lisätuntia? Eikö elämä tarjoa jo huimat 24? En yleensä sorru palstallani mainostamaan firmamme tuotteita, mutta Sinulle erityisesti sen teen: hanki Teleporttauslaite. Sen avulla saat elämäsi aikaa ja sisältöä. Sen avulla saat mahdollisesti puuttuvan reaaliaikaisen aikakäsityksesi uusille urille. Urille, jossa aikaa todella riittää. Onnea Matkalle!

Millä tavalla voi sovitella läheisten ihmisten toiveet ja tarpeet? Nim. Nyt riitti

Ystäväni "Nyt riitti", Ottanet ison lasimaljan. Aseta se kunniapaikalle (ja jos mahdollista, palava kynttilä sen viereen). Pyydä kysymykseen liittyviä ihmisiä kirjoittamaan lapuille omat

toiveensa oman nimensä kera. Pane laput maljaan. Sekoita ne. Valitse onnetar. Pyydä häntä nostamaan aina kaksi lappua pareittain. Saadut parit toteuttavat toistensa toiveet. Yksinkertaista ja teleportaalista.



TeleportaaLin jälkeen saattaa sattua tällaistaikin...

Pohdintoja yön hämärässä

Heräsin puoli viideltä. Mietiskelin edellistä päivää, mitä voisi tehdä toisin, paremmin, mistä en millään luopuisi ja miksi? Pyöriskelin sängyssä ja odottelin unta, olihan vielä lähes kolme tuntia aikaa. Nousin, etsin paperia ja kynän ja kirjoitin kuolemattomat ajatukseni muistiin unen tuloa helpottaakseni. No, olikohan se nyt niin kuolematonta? Mikäli tulkitsen harakanvarpaani oikein mietin

- *monialaisen yhteistyön* ja siis leirin tarpeellisuutta. Onko meillä oikeastaan mitään muuta keinoa saada ihmiset toimimaan yhdessä kuin toimimalla yhdessä? Vertasin monialaviestintäleiriä osakuntaelämään, missä humanistit ja fyysikot ja lääkärit yhdessä paransivat maailmaa kuusikymmentä luvulla. Nyt ollaan enemmän aineyhdistyksissä, oman alan opiskelijoiden kesken. Vai ollaanko, tietoni voivat olla tosi puutteelliset tältä osin. Kaikesta huolimatta yhdessä eläen ja tehden vaikkapa viikon ajan opitaan arvostamaan toisen osaamista ja luodaan myös elinikäisiä ystävyyssuhteita. Sitä kuuluisaa sosiaalista pääomaa päivien

2.12.2004

jargonia käyttäkseni.

- *kultsien merkitys* leiritoiminnassa. Kultsien merkitys on iso, he toimivat esikuvina muille, esikuvina siitä, miten tartutaan toimeen, miten tehdään työ loppuun. Lienee muuten aluejohtajien ja opettajien tärkeimpiä ominaisuuksia, mietin. Esimerkin voima on paljon suurempi kuin puheet ja teoriat. Esikuvaksi kasvetaan oman tekemisen ja edellisiä kultseja seuraten. Kultsit luovat hyvän kasvun kierteen, hypersyklin (taas muotisana)

- *julkaisujärjestelmät*. Ikuinen haaveeni on julkaisu tai oikeammin jakelujärjestelmä, johon olisi vaivatonta siirtää ääntä, kuvaa, videota ja tekstiä. En niinkään kaipaa verkkolehtiä enkä verkkoa tiedotuskanavana kuin jakelukanavana. Paikkaan, minkä voisin ilmoittaa ystäville, jotka haluavat katsella kuviani, kuunnella höpötyksiäni, seurata videoitani, lukea artikkeleitani jne. En esti laajoja katsoja joukkoja vaan tapaa, millä saisin helposti jaettuina erilaista informaatioita. Syntyisikö se yhteistyönä vaikkapa amkk:n lopputyönä? Ja ellei, niin miten sitten?

- *infon merkitys* leirin toiminnassa. Tältä leiriltä on puuttunut inforyhmä. Ainakin pitkällä leirillä se on välttämätön. Info ryhmä pitää yhteyksiä ulkomaailmaan, hoitaa leirin sisäisen logistiikan, toimii vuorovaikutus asiamiehinä jne. Info ryhmä ottaa myös kuvia leiriltä ja toimittaa ne nettisivuille reaaliajassa. Inforyhmän puute on kyllä melkoinen, tärkeä työ jää nyt taustalle näkymättömäksi tai tekemättömäksi.

- *luottamus osallistujien omiin sisältöihin*. Mietiskelin yöllä, että olemmeko niin tottuneet ohjelmoiman

ja olemaan ohjelmoituja, että luottamus siihen, että yhdessä teemme loistavia oivalluksia ilman, että kukaan sanoo, että nyt mietit vaikkapa ympäristöasioita? En ole vielä tavannut ryhmää, jolla ei olisi omia ajatuksia. Useimmiten, liki aina, nämä ajatukset koskevat omaa työtä ja sen vaikutuksia ja ilmiöitä. Kun tiimi itse keksii, että otetaanpa teemaksi innovaatio, niin silloin syntyy jotain. Mutta käskepä muiden miettiä innovaatioita, kun ajatukset ovat esimerkiksi yhteistyön merkityksessä. Tyhjä ruutu lyö silmille ja ahdistaa. Toista on silloin, kun yhdessä tiedämme, että ensi viikolla on jätettävä toimintasuunnitelma. Miksi emme tekisi sitä leirimäisesti yhdessä? Tämä vaatii vain rohkeutta toimia toisin.

- tässä vaiheessa jo aivan hulppea ajatus on pitänyt minua hereillä? Syntyisikö *uuden oppiminen ja samalla tiimiytiminen* tosiTv:n tapaan toimintaa kuvaamalla? Olisiko kiva nähdä kuinka aroista ja toisilleen tuntemattomista syntyy luova ja rohkea ryhmä?

- no nyt se ajatus vasta lähti laukkaamaan: mitä jos ryhtyisimme *kuvaamaan yhteistä tuotekehitysprojektia*? Elävän prosessin analysointi voisi antaa sekä itselle että muille paljon!

- emme ole kukaan mestareita kaikilla alueilla, mutta jokainen jollakin. Meillä on *rosoisia taitoja* sekä ihmissuhteiden alueella että tekniikan käytössä. Tekniikka on vielä todella rosoista. Mutta mitä tätä häpeämään! Kehitetään yhdessä parempaa. Jos nyt kaikki toimisi näkymättömästi, niin silloin vasta tekniikka olisi herra, meidän täytyisi noudattaa sen ennalta määrättyjä toimintatapoja. Kun rakennamme yhdessä, niin

2.12.2004

kesytämme samalla tekniikka,
arvostamme toisiamme sisällön ja
tekniikan tuottajina. Minusta tästä
syntyy elämää. Puhtaat sanat niin
ihmisten kuin ihmisten luoman
tekniikan suhteen. Ei luvata enemmän
kuin osaamme, mutta ei myöskään
väheksytä aitoa puhetta.

- tästä siirryinkin miettimään, onko
piilotettu tekniikka hyvä asia?
Mietiskelin onko näkymättömyys
osaltaan mystifioimassa tekniikkaa?
Kun näen kuinka johto kulkee,
kuinka kuvat siirtyvät, mitä napiskaa
painan, niin enkö silloin ymmärrä
hiukan paremmin miten kaikki toimii?
Eikö se auta minua jäsentymään?

- lopuksi pohdiskelin olisiko parempi
otsikoida mietiskelyni: yhdessä,
avoimesti, oppien ja kasvaen vaiko
tiimityö, innovaatio, tekniikka,
viestintä?

Tässä vaiheessa rupesikin jo
nukuttamaan, vielä oli kaksi ja puoli
tuntia aikaa kerätä voimia ja uneksia!
maiija

•••••

Tv-julkkiksen Petteri Ahomaan porttikiellon todellinen syy ?

Iltapäivälehdet kirjoittavat isoilla
otsikoilla televisiojuontaja Petteri
Ahomaan oudosta käyttäytymisestä
Yrjönkadun uimahallissa viime
lauantaina. Lehtien mukaan Ahomaa
oli suorittanut uhkarohkean hypyn
Suomen vanhimman uimahallin toisen
kerroksen parvekkeelta altaaseen.
Myös uusi Katso-lehti käsittelee

asiaa.

Useiden
silmin-
näköjoiden
mukaan
alkoholilla
oli
osuutta
asiaan.

Ahomaan
seurueella
oli

mukana

omia viinaksia, minkä hallin järjestys-
säännöt ankarasti kieltävät.



Teleportaalin tuolta puolen (TPTP)-
lehden toimittaja kävi selvittelemässä
asiaa hieman tarkemmin.

Keskusteltuaan muutamien tavallista
tarkkanäköisempien silminnäköjoiden
(mm. Kontulasta saapunut
harmaapäinen herra, joka ei halua
nimeään julkisuuteen) kanssa,
toimittajamme aavistelee, että
Ahomaa on saattanut kokeilla jostain
saamaansa teleportaatiolaitetta.
Koska laite ei vielä ole yleisesti
markkinoilta saatavissa, saattaa
kyseessä olla jonkun kilpailijan
toimimaton tuote. Toisaalta huonosti
sujuneeseen portaatioon voi olla
syynä yksinkertaisesti Ahomaan
laitteen käyttövirhe tai sitten hän oli
nauttinut alkoholia niin runsaasti että
kyseessä oli ns. näppäilyvirhe.

YRJÖNKADUN UIMAHALLI

- Vihittiin käyttöön 1928
- Rakennuksen suunnitteli Väinö
Vähäkallio
- Halli peruskorjattu ja avattiin
yleisölle 1999
- Hallissa erikseen miesten ja naisten
vuorot
- Hallin ravintolassa on A-oikeudet

Herkullinen jälkiruoka - tästä maailmasta

Siideripäärynät à la Señora Eleonora

Keitä päärynöitä, joko kuorittuja tai
kuorimattomia, makeassa
päärynäsiiderissä,
joka on maustettu kanelitangoilla, niin
kauan kunnes päärynät ovat
pehmeitä.
Kaada keitinliemi pois ja anna
päärynöiden jäähtyä.

Valmista suklaakastike siten, että
sulatat vesisulassa tummaa suklaata ja
lisääät siihen hieman
kermaa ja voita.

Suklaakoristeen, esim.
sydämenmuotoisen, valmistat
sulattamalla tummaa suklaata
vesihauteessa
ja puristamalla sula suklaa puristimella
voipaperille sen muotoiseksi kuin
haluat. Puristetut
kuviot voi viedä kylmiöön
kovettumaan.

Kuohukerma vispataan kuohkeaksi.

Sitten kun päärynät ovat jäähtyneet ja
suklaakuviot kovettuneet niin voit
halkaista päärynät
kahtia. Valuta ensin juokseva suklaa
suoraan jälkiruokalautaselle, laita
päärynän puolikas suklaan
päälle, koristele vispatulla
kermakokkareella ja suklaakuviolla.
Voit vielä viedä valmiin jälkiruuan
kylmiöön, ne ovat erityisen
herkullisia hieman viileinä.



Tuntuuko hämärältä?



Huomioi ergonomia ja asianmukaiset työvälineet.



Kas näin!



Taivaallisen hyvää!

...sieltä puolen

